

ΕΤΟΣ Γ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 154

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 24 Ἰανουαρίου 1882.

Ἡ ἘΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἐτοιχοκολλήθησαν τρία προγράμματα, ἐν εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου, ἐν εἰς τὸ κἀφενεῖον τοῦ Σταδίου καὶ ἐν εἰς τὰς Μπαράκας τοῦ Πειραιῶς, ἀγγέλλοντα τὴν χαρμόσουν τελετὴν. Τὰ εἶτι ἀπόλυτα λείψανα τῆς καλαιπωρημένης γενεᾶς τῶν ἡμιόνων παρατάσσονται εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ὑπέκοντά καὶ εἰς αὐτὴν τὴν θυσίαν, χάρις τοῦ συγγενικοῦ αὐτῶν φίλτρου πρὸς τοὺς βουλευτάς. Τέσσαρα τάγματα στρατεύ ἐξ εἶχασιν ἀξιωματικῶν καὶ τριῶν στρατιωτῶν ἕκαστον, παρατάσσονται ἐν γραμμῇ ἀπὸ τῶν Βασιλικῶν Σταύλων μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ Βουλευτηρίου. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἄρκοῦσιν, ἐκλήθησαν καὶ οἱ Εὐέλπιδες καὶ οἱ παῖδες τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζηκώστα.

Ἀπὸ τῆς δεκάτης μετὰ μεσημβρίαν τῆς προηγουμένης ἡμέρας, ἡ αἴθουσα τοῦ Βουλευτηρίου ἀρχίζει νὰ πληροῦται ὑπὸ γυναικῶν, οἱ διάδρομοι ὑπὸ γυναικῶν, τὰ θεωρεῖα πάντα ὑπὸ γυναικῶν, ἔξω οἱ δρόμοι ὑπὸ γυναικῶν, οἱ ἐξῶσται καὶ τὰ παράθυρα ὑπὸ γυναικῶν. Εἰς τὸν ῥίπτοντα τὸ πρῶτον βλέμμα ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου ἐπέρχεται ἀμέσως ἡ ἰδέα, ὅτι οἱ κύριοι βουλευταὶ ἐνεδύθησαν ἐπιτήδες γυναικεῖα, θέλοντες διὰ τοῦ μεταμφιεσμοῦ τούτου νὰ τιμήσωσι τὴν Ἀπόκρην, ἧς ἡ ἔναρξις συμπίπτει μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Βουλῆς, καὶ ζητεῖ τότε περιέργως νὰ διακρίνη μεταξὺ τοῦ πλήθους τί τοιαύτῃ ἔκαμεν, ὁ Κομμουνιστὴς, καὶ πῶς πηγαίνουν τὰ φουστάνια εἰς τὸν Τρικούπη καὶ τὸ αἰγίον εἰς τὸν Δηληγιάννη. Ἡ αἴθουσα εἶνε προαιτὴ εἰς πάντας μετὰ τὰς γυ-

ναίκας εἰσέρχονται παιδία μετὰ τὰς παραμάνας των, φοιτηταί, ἱερεῖς, καθηγηταί, δημοσιογράφοι, ὀδοντοῖατροι, νεκροφάται, ἀμαξηλάται καὶ τέλος πάντων καὶ μερικοὶ βουλευταί. Οὐδὲν κενὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ πλέον, εἰμὴ ἡ καρδιά τοῦ κ. Δηληγιάννη καὶ τὰ κρανία τινῶν ἀξιωτίμων βουλευτῶν.

**

Περιμένομεν νὰ ἴδωμεν κατὰ φυσικὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προεδρίου τὴν κυρίαν Λιζιῆ, ἢ τὴν κυρίαν Ὀβραὶ ὀρμῆ ἀπεναντίας ὁ κ. Καλλιφρονᾶς, ὅστις, καθὼς μετὰ διαβεβαίωσιν ἐκοιμήθη ἀπὸ τῆς προτεράιας ἐπὶ τοῦ προεδρίου, ἐκ φόβου μὴ εὖρη τὴν πρῶταν ἐπ' αὐτοῦ τὴν σκιάν τοῦ Νικολέτου Ἰακωβάτου. Γίνονται Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν νεωτέρων περὶ τῆς γραμματείας. Ἐρωτᾶται ὁ κ. Καλλιγᾶς ἀνδέχεται ὡς ὁ μικρότερος τὸ ἀνάστημα καὶ ὁ ζωηρότερος. Ὁ Τρικούπη καὶ ὁ Δομβάρδος τὸν κρατοῦν ἀπὸ τὴν μέσην διὰ νὰ μὴ δεχθῇ. Ὁ Κώστας Κομμουνιστὴς ὁμολογεῖ, ὅτι εἶνε ὑπὸ κηδεμονίαν. Ὁ Σταμούλης διατείνεται μετριοφρόνως, ὅτι ἐμεγάλωσε. Προσέρχονται ἐν τούτοις μερικοὶ περίξ τοῦ προέδρου, ὅστις ἐξετάζει αὐτοὺς εἰς τοὺς ἰσθμῶν διὰ νὰ διαγνώσῃ τὴν ἡλικίαν. Ὁ Στεφανίδης προτείνει νὰ πηδήσουν διὰ νὰ γνωσθῇ ποῖος εἶνε ὁ ῥωμαλεώτερος καὶ ἐπομένως ὁ νεώτερος. Μερικοὶ αὐτῶν ἐπιδεικνύουν τὸ ἀπολυτήριον τοῦ σχολαρχείου καὶ ἄλλοι τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐμβολιασμοῦ των. Ἐκλέγονται τέλος τέσσαρες, ἀφοῦ διεβεβαίωσαν τὸν κ. Πρόεδρον, ὅτι εἶνε τόσον νέος, ὥστε διαπράττουν εἰσέτι ἀταξίας.

**

Πολὴ μαυρίδα πλάκωσι μαύρη σὰν Καλιακούδα...
Ἡ αἰτία τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ τούτου φαινομένου εἶνε ἡ παρουσία πλήθους βασιτοφῶν, οἵτινες πάντες προσέρχονται

και κάθονται εις τὰ θρανία τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐγγὺς τοῦ ἐρέβους αὐτοῦ ἡ σκιώδης μορφή τοῦ κ. Καραπάνου φαίνεται σχεδὸν λευκή, καὶ ἡ ἀθήα μορφή τοῦ κ. Σταμούλη ἀποκτᾷ χερουβικὴν ἀγνότητα. Ὁ Λομβάρδος τρίβει τὴν μύτην του, διότι θεωρεῖ τὸ πρᾶγμα ὡς κακὸν οἰωνόν· ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης τῷ ψιθυρίζει χαίρων. — Ἐπεσεν ἐπ' ἐμὲ ὁ κληρὸς! Ὁ κ. Κουμουνδούρος ζηλεύων, καλεῖ ἓνα κλητῆρα καὶ τὸν στέλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ νὰ τῷ φέρῃ τοὺς εἴκοσι νεοκατασκευασθέντας ἐπισκόπους· ἀλλ' ὁ κλητῆρ ἐπιστρέφει λέγων, ὅτι εἶνε ἀκόμη ἄψητοι. Ὁ Ῥικάκης διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Γλυκῦτατον, φορεῖ τὸν σκουφὸν του, καὶ μὲ τὰ γένειά του φαίνεται καὶ αὐτὸς σωστὸς κληρικὸς, ὡς εἰς τῶν ἡγουμένων... τῆς συμπολιτεύσεως.

* *

Τὰ ἐξέχοντα ἐν τῇ Βουλῇ

Ἐκ τῶν διπλῶν—Οἱ δύο Τοῦρκοι, αἱ δύο μύται τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ τοῦ κ. Κασσιμάτη, τὰ δύο ὀμματουάλια τοῦ κ. Ἀθ. Πετμεζᾶ, οἱ δύο μύστακες τοῦ κ. Στεφανίδη, τὰ δύο αὐτία τοῦ κ. Μπούμπουλη.

Ἐκ τῶν μονῶν—Τὸ φράκον τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου τὸ πρεσβύτατον πάντων τῶν πραγμάτων τῆς αἰθούσης, ὁ λαϊμοδέτης τοῦ κ. Σταμούλη, προαχθεὶς ἀπὸ τῆς ὀφιοθήκης τοῦ μαγειρείου μέχρι τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων τῆς ἐθιμοταξίας, τὸ φέσιον τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου, φαινόμενον ὡς κόκκινος σκουφὸς ἰακοβίνου καὶ ἀντιπροσωπεύον τὸ ἱστορικὸν πρόγραμμα τῶν ὀκτώ, καὶ τὸ παλτὸ τοῦ κ. Καραπάνου κατεσκευασμένον ἐκ τριχῶν πεσόντων ἐκ τοῦ σώματος τῶν Ἀρτινῶν.

Ἐκ τῶν μαστοφόρων διεκρίνετο ὁ κ. Σ... , ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπόγονος τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ Παπουλάκου.

Ἐκ τῶν ἀμφιβίων ὁ κ. Δ.....

Ἐκ τῶν ὀρνέων ὁ κ. Σιβιτανίδης.

* *

Ἀφανῆ ἐν τῇ Βουλῇ, ἀλλὰ νοερῶς παριστάμενα ἦσαν τὸ σκέπασμα τοῦ ταμείου Θηβῶν, τὰ ἔγγραφα τοῦ Τομαροπούλου, ἡ σκιά τοῦ Φιλήμονος φέροντος τὸ κράνος, καὶ ἡ τοῦ Ἀρ. Οἰκονόμου φέροντος χιτῶνα μὲ τὰς λέξεις καθαρὰ ἀντιπολιτευσισ, ἡ σκιά τοῦ Καραπαύλου, στενάζουσα, μεταξὺ τῶν ἐδωλίων τῶν ὑπουργῶν, τὸ φυλλάδιον τοῦ Στεφ. Ξένου, ἡ βράκα τοῦ Τσουτσουνάτου, καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων κτηνῶν τοῦ πυροβολικοῦ.

* *

Δύο μικραὶ πονηρίαι τοῦ Κουμουνδούρου.

Ὁ ἁγιασμὸς τῆ παραγγελία αὐτοῦ ἐγένετο κρυφίως δι' ὕδατος Βρωμολίμνης, ὅπως ἡ θαυματουργὸς ἐπήρεια αὐτοῦ ἀποδιώξῃ τὰ πονηρὰ πνεύματα. Ὁ Τρικούπης μετὰ τοῦ Καλλιγᾶ καὶ τοῦ Ῥάλλη αἰσθανόμενοι κνισμὸς καὶ ὑποπτευθέντες μετέβησαν ἀμέσως μετὰ τὴν συνεδρίασιν εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Στέλλας, ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πά-

σχα. Ὁ κ. Σιβιτανίδης ἀπεναγτίας πρακτικώτερος ζητεῖ νὰ φάγῃ καὶ τὴν Ἀπόκρεω καὶ τὴν σαρακοστήν καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνον δέχεται κατὰστηθᾶ ἰὸν ἁγιασμόν, ἀλλὰ καὶ ἀπλώνει ἐπὶ τῶν γονάτων του ἐν φύλλον Τηλέγραφου διὰ νὰ δεχθῆ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον. Καὶ τῷ ὄντι τὸ θαῦμα γίνεται, διότι τὴν ἐπιούσαν ὁ Τηλέγραφος φαίνεται ζωντανὸς καὶ φορτωμένος μὲ κατασχετήρια.

Ἄλλο. Ὁ ὄρκος νομίζουσι οἱ βουλευταὶ, ὅτι γίνεται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγ·λίου· ἀλλ' ὁ Κουμουνδούρος ἀντικατέστησε ἐπιδειξίως τοῦτο δι' ἐνὸς ἀντιτύπου τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Ῥοντήρη, περὶ τοῦ κατὰ Σύνταγμα πολ. τεύσεθαι.

Ὁ Ζηνόπουλος καὶ ὁ Βαλαβάνης ψιθυρίζουσι κατὰ τὸν ἁγιασμόν τὴν εὐχὴν·

«Σῶσον, Κύριε, τὸ ὑπουργεῖον καὶ εὐλόγησον τὴν πλειονοψηφίαν του, νίκας τῷ Κουμουνδούρῳ κατὰ Τρικούπη δαπρούμενος, καὶ τὴν σὴν φυλάττων μετὰ τοῦ Βελέντζα κυβέρνησιν».

* *

Ὁ ὄρκος διατυπῶται ὡς ἐξῆς:

«Ὁρκίζομαι νὰ λάβω τὰς δύο χιλιάδας δραχμὰς ἐκ τοῦ ταμείου, νὰ κοιμηθῶ ἐπὶ τῶν ἀναπαυτικῶν θρανίων τῆς Βουλῆς, νὰ τελειώσω τὰς ὑποθέσεις μου μὲ τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον, καὶ νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου, πεπεισμένος ὅτι συνήρῃσα εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.»

Οἱ δύο ὀθωμανοὶ ὀρκίζονται ὡς ἐξῆς:

«Ὁρκίζομαι νὰ τηρήσω πίστιν πρὸς τὸν Σουλτάνον, ὑπακοὴν εἰς τὸν Μέγαν αὐτοῦ Βεζύρην ἐν Ἀθήναις, νὰ φυλάττω τὰ θεσπίσματα τῆς Ἀστυνομίας, καθόσον συμβιβάζονται μὲ τὰς διατυπώσεις τῆς ἀγιωτάτης θρησκείας τοῦ Ἰσλάμ.»

* *

Ἦλθεν ἡ βασίλισσα μετὰ τῶν βασιλοπαίδων. Μετ' ὀλίγον ἀφικνεῖται ὁ βασιλεὺς, ὃν ἀναγγέλλει ὁ κλητῆρ τῆς Βουλῆς Μάνθος.

Ἀμέσως οἱ βουλευταὶ ἐγειρόμενοι τονίζουν τὸ ἐμβατήριον τοῦ Ρούυ Βλάς, καὶ ἴστανται ἀκροποδητεῖ. Ὁ βασιλεὺς ἀναβαίνει εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ παρσκευασμένον θρόνον πηδηκτεῖ, καὶ ἀναγινώσκει ἀπνευστεῖ τὸν λόγον γεγραμμένον κουμουνδουριστί, τὸν ὁποῖον ἀκούουσιν τὰ ἀκροατήρια γρονθοκοπηστεῖ· μετὰ δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς φεύγει ἀθροβητεῖ.

* *

Ὅσοι ἔμεναν μετὰ ταῦτα θὰ ἤκουσαν καὶ τὸν ἐξῆς λόγον, ὃν ἀπήγγειλεν ὁ Γλυκῦτατος Ἀλέκος Δημητρίου, καὶ τὸν ὁποῖον ὑπεξηρέταμεν ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος.

Κύριοι βουλευταὶ!

«Μετὰ μεγάλης χαρᾶς βλέπω συνηγμένους περὶ ἐμὲ τὸν Παπαμιχαλόπουλον, τὸν Ζηνόπουλον, τὸν Τζάννην, τὸν Λάμπαν καὶ τοὺς λοιποὺς φίλους μου. Χαίρω δὲ ἰδίως διότι ἐνε-

κα τῆς ἀνατροπῆς τῶν μαθημάτων τῆς Γεωγραφίας μοι ἀπεστάλη καὶ ὁ κ. Σιβιτανίδης ἐκ Καλαμπάκας.

«Ἡ Κυβέρνησίς Μου, ἔχουσα σκοπὸν νὰ κάμῃ πόλεμον ὠπλίστη ὑπὲρ τῆς εἰρήνης» καὶ ἀφοῦ ἔκαμε τὴν παρασκευὴν τοῦ Ἔθνους, ἔκρινε καλὸν νὰ κάμῃ καὶ τὸ Σάββατον καὶ ἀνεπαύθη.

«Υφίστανται ἔτι ἀληθῶς τινες δυσχέρειαι μετὰ τοῦ γείτονος κράτους, ἰδίᾳ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ταχυδρομικά, ἀλλὰ θέλει διορθωθῆ ταχέως ἢ ὑπόθεσις, ἐπειδὴ ἡ κυβέρνησίς μου προτίθεται νὰ καταργήσῃ διὰ νόμου τὴν ἀλληλογραφίαν.

«Ἐπειδὴ παρουσιάσθησαν ἕκτακτοι περιστάσεις εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας, διὰ τοῦτο ἐφρόντισα καὶ ἐγὼ νὰ στείλω ἕκτακτα πρόσωπα, καὶ μετὰ τὸν Λυμπεράκη καὶ τὸν Ξηνόπουλον ἔχω ἐτοιμάσει καὶ τινὰς ἄλλους. Χαίρω, ὅτι τὰ διαταχθέντα μέτρα, πλὴν τινῶν φόνων, τινῶν ληστεϊῶν, τινῶν κλοπῶν καὶ τινῶν παραβιάσεων ἐφημερίσθησαν ἐν πλήρει τάξει καὶ ἡσυχίᾳ.

«Κ' ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἔκρυθμος κατάστασις συνετάραξε τὴν σύνταξιν τοῦ Τηλεγράφου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος, αἷτινες σκέπτονται νὰ σᾶς ὑποβάλωσί τινα κύρια ἄρθρα ἐπὶ τούτου.

«Πρὸς θεραπείαν τῆς ἀνωμαλίας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν μου, συσκεφθεὶς μετὰ τοῦ κ. Σωτηροπούλου καὶ τῶν ἀμνηστευθέντων κατὰ τὰ μεθόρια ἐντίμων πωλητῶν, προτίθεται νὰ παρουσιάσῃ νομοσχέδιόν τινα, ὅπως σᾶς ἐλαφρώσῃ ἀπὸ τὰ περιττὰ βάρη . . . τὴν τσέπην σας.

«Τὴν συνδρομὴν τῆς βουλῆς ἀπεκδέχομαι καὶ ἐπὶ τινῶν ἄλλων ζητημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνεμίχθη ἡ Κυβέρνησίς Μου, τοιαῦτα δὲ εἰσὶ τὰ ἀφορώντα τὸ ταμεῖον Θηβῶν, καὶ τοὺς καϊμέδες, ἐκ τῆς εὐτυχοῦς διεξαγωγῆς τῶν ὁποίων, ἐξαρτᾶται ἡ εὐημερία τῆς χώρας.

»Δέομαι τοῦ Τρικοῦπη νὰ σᾶς φυλάξῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον σφούς εἰς τὴν θέσιν σας καὶ κηρύσσω τὴν ἐναρξίν τοῦ τριωδίου τῆς νέας τῶν Ἀπόκρεω περιόδου.

ANEMOMAZOMATA

Ἐξ ὄλων των βουλευτῶν τῆς Θεσσαλίας δύο εἶνε οἱ ὠφελιμότεροι, ὁ κ. Φρόνιμος καὶ ὁ κ. Μάνδαλος. Τὸν πρῶτον πρέπει νὰ παραλάβῃ ὁ κ. Τρικοῦπης διὰ νὰ κατευναζή τὴν ὁρμὴν τοῦ κόμματός του, τὸν δεύτερον ὁ κ. Κουμουνοῦρος, διότι εἶνε καιρὸς νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ διὰ τὰ ταμεία.

*

Ὁ ἐξοχος πολιτευόμενος εἶπε πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς, ἡ ὄλοι ν' ἀποθάνητε ἢ νὰ ἐλευθερωθῶμεν. Καὶ οἱ Θεσσαλοὶ

ἀπῆντησαν ὄλοι ἡλευθερώθημεν, ἐξοχώτατε, ἀλλ' οὐδεὶς ἀπέθανε.

*
**

Ὁ κ. Φῶρδ, πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας, λαμβάνων ὑπ' ὄψει, ὅτι πολλαὶ κυραὶ ἐφοβήθησαν ἄκρως ἐκ τοῦ τεραστίου ὕψους τοῦ παρ' αὐτῷ ἀκολουθοῦ, ἀπεφάσισεν ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐν ταῖς τελευταῖς παραλαμβάνῃ μεθ' ἑαυτοῦ μόνον τὸ ἡμισυ τοῦ ἀκολουθοῦ τούτου.

ΕΞΠΝΑΔΕΣ

Ἡ μικρὰ Διτὴ διακόπτει τὴν μητέρα αὐτῆς, διηγουμένην περιστατικόν τι τῶν γάμων της εἰς τινα φίλον.

— Μαμά, δὲν θὰ σὲ καλέσω εἰς τοὺς γάμους, ὅταν ὑπανδρευθῶ.

Διατὶ, κυρία; τὴν ἐρωτᾷ ἡ μήτηρ.

— Διότι δὲν με ἐκάλεσες καὶ σὺ εἰς τοὺς ἰδικούς σου!

Ὁ δὲ μικρὸς Ἀλέκος διαταχθεὶς πρὸς τιμωρίαν νὰ μεταβῇ καὶ νὰ σταθῇ εἰς τὴν γωνίαν, ἀναφωνεῖ.

— Διατὶ νὰ μὴ κάμουν ταῖς κάμεραις στρογγυλαῖς!

Εἷς κύριος ἐπιπλήττει τὸν ἄραβα αὐτοῦ ἐβενοπρόσωπον ὑπηρέτην διὰ πλημμελήματι.

— Ἐπρεπε νὰ ἐρῶνθῆς διὰ τὴν πρᾶξίν σου!

Φίλε Ἀσμοδαῖε,

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὸ γατιδίον μου ἔνεκα ὑπερβαλλούσης κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εὐθυμίας καὶ ζωηρότητος μοι ἔσχισε τὸ φύλλον τοῦ Ἀσμοδαίου. Ἐπειδὴ δὲ κριτῶσειρὰν τῶν φύλλων ἠθέλησα νὰ ἀναπληρώσω εὐδὺς τὸ σχίσθῆν, μὴ ἐνθυμηθεὶς δ' ὅτι ἡ ἀντικατάστασις ἠδύνατο νὰ γείνη εἰς τὸ Γραφεῖον, ἐζήτησαν τοὺς συνήθεις ἐφημεριδοπώλας . . . Ἀλλὰ δια νὰ κατορθώσω τοῦτο ἔχασα μίαν δόκλιτρον ὄραν καὶ διέτρεξα ὄλον τὸ ἀπὸ Κολωνακίου — ὅπου κατοικῶ — μέχρι τοῦ Ταχυδρομείου διάστημα . . . Διὰ νὰ μὴ ἀποζημιώσῃ ὁ Ἀσμοδαῖος δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπαθα, ἄς ὑψώσῃ φωνὴν ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως καὶ παρ' ἡμῖν τῶν γνωστῶν κομψῶν ἐκείνων κιοσκίων, ἔνθα δύνανται πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ νὰ πωλῶνται καὶ ἔνθα ἐν ἀνέσει θὰ δύναται πᾶς τις καθ' οἰανδήποτε τῆς ἐβδομάδος ἡμέραν καὶ καθ' οἰανδήποτε ὄραν νὰ εὐρίσκῃ οἰανδήποτε φύλλον. Καιρὸς εἶναι νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τοῦτο ἔστι τοῦ ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ τὸ τεκμήριον, ἀφ' οὗ τόσα ἄλλα τοῦ ψευδοῦς εἰσῆχθησαν.

ΚΟΥΡΙΟΣ